

بهار می‌آید باز هم

سراسر گیتی پرتاب می‌کند. بهار می‌آید و در یک کلام زندگی می‌آورد و جنبش، جنبشی آینده‌ساز و هدفدار برای ساختن روزهایی روشن‌تر.

بهار پیام‌آور نوروز و سال نو و تحول بنیادین در طبیعت است که جشنی زیبا و به درازی تاریخ ایران عزیز به دنبال دارد جشنی که معقول، منطقی و شادی‌افزاست. این نکته را آقای بولدیروف سفیر وقت شوروی سابق در تهران به بنده یادآور شد که عید شما ایرانیان از عید ما اروپاییان بسیار معقول‌تر و منطقی‌تر است زیرا عید ما در زمستان و اوج سرما و یخبندان است در حالی که عید شما در فصل

هیچ شبی پایان‌ناپذیر نیست حتی اگر سیاه‌ترین شب باشد و طولانی‌ترین یلدای زمان. هیچ سرما و یخبندانی دایمی نیست حتی اگر در اوج قله‌های سر به فلک کشیده البرز و زاگرس باشد و در نهایت، هیچ سکونی برای انسان همیشگی نیست حتی اگر حبس ابد باشد زیرا سنت الهی و قانون طبیعت چنین رقم زده است که انّ مع العسر یُسرا.

بهار می‌آید با تمام شادی‌هایش و گل می‌پراکند در تمامی طبیعت و آوای روحبخش زندگی سر می‌دهد برای تمامی انسان‌ها. بهار می‌آید و سرود خیزش می‌خواند و جمود و فسرده‌گی را می‌ترکاند و عشق و زیبایی را به

جشن نوروز در حال حاضر تنها مختص به سرزمین فعلی ایران نیست بلکه حوزه فرهنگی و تمدنی ایران زمین را پوشش می دهد. به همین دلیل در کشورهایی مثل تاجیکستان، افغانستان و آذربایجان این جشن به طور رسمی برپا می شود که دامنه آن تا آسیای مرکزی و قفقاز نیز گسترش می یابد. برگزاری مراسم عید نوروز در این کشورها تا حدودی متفاوت و مطابق با شرایط فرهنگی و اجتماعی آن ها است اما زیباترین برنامه مربوط به مراسم گل گردانی نوروز است که در تاجیکستان برپا می شود. این مراسم یک هفته قبل از نوروز یعنی در اوایل دهه دوم ماه مارس از سوی گروهی از کودکان که در دست گل های زیبایی دارند اجرا می شود. این کودکان به منزل افراد مختلف رفته و با خواندن شعرهای فارسی زیر، فصل بهار را به آنان شادباش می گویند:

گل آوردم از اون پایان
خبرت می کنم دهقان
بده غله به گل گردان
بهار نو مبارک باد
گل زردک ثنا می گه
ثنای مصطفی می گه
به هر پهلو خدا می گه
بهار نو مبارک باد

در پاسخ به تبریکات کودکان، صاحب خانه ها به آن ها مقداری گندم، نخود و انواع دیگر محصولات غله و یا شیرینی اهدا می کنند. کودکان نیز این مواد را به خانه یکی از دوستان

شکفتگی گل ها و سرسبزی طبیعت و نشاط زمان است.

عید نوروز با همین ویژگی هایش دارای سابقه چند هزار ساله در ایران است که افسانه ها و اسطوره ها پایه گذار آن را جمشید، شهریار سلسله پیشدادی می دانند. این اسطوره ها معتقدند که جمشید شاه و پیامبر بود که هم مقام سلطنت و هم نبوت داشت که بعدها به دلیل خودبینی و خودخواهی مقام نبوت را از دست داد.

عید نوروز به عنوان زمان شادمانی و یکی از تجلی های باریتعالی برای مدت های طولانی و قرن ها قبل از ظهور اسلام در میان ایرانیان رایج بوده و در هر منطقه ای با آداب و رسوم خاص خود همراه بوده است.

در دوران اسلامی نیز سنت بهار و نوروز در ایران پابرجا ماند و بزرگ داشته شد و شیعیان به این پدیده توجهی خاص نشان دادند. حتی روایت شده که نبوت حضرت رسول (ص) در روز نوروز بوده است. این امر حاکی از آن است که مردم علاقمند بودند تا وقایع مهم تاریخی را به روزهای خوب و میمون منسوب کنند. حضرت امام جعفر صادق (ع) در عید نوروز پس از استحمام لباس نو می پوشیدند و عطر و گلاب مصرف می کردند و به دیدار دوستان می رفتند. در این زمینه رابینو مستشرقی که در دوره صفوی به ایران آمده اعتقاد ایرانیان را نسبت به چهارشنبه سوری این گونه بیان کرده که شیعیان معتقدند مختار ثقفی که به خون خواهی امام حسین (ع) قیام کرد دستور داد تا مردم بر پشت بام خانه خود آتش بیفروزند.

می‌برند و صاحب منزل برای آن‌ها غذای نوروزی آماده می‌کند.

نوروز و بهار در ادبیات فارسی و در آثار شعرای ایران دارای جایگاه خاصی است به طوری که اکثر شاعران معروف در وصف بهار و نوروز شعر سروده‌اند که آن را بهاریه می‌نامند. حافظ، سعدی، مولوی، منوچهری، ملک‌الشعرا بهار و دیگران نیز در این زمینه اشعاری سروده‌اند که جزء بهترین آثار آنان است. یکی از معروف‌ترین نوروزنامه‌ها متعلق به حکیم عمر خیام است که عملکرد پادشاهان ایران را در زمان نوروز شرح می‌دهد.

نشریه رازی نیز به سهم خود آغاز فصل بهار و شروع سال جدید را خدمت تمامی همکاران عزیز و به ویژه داروسازان گرامی تبریک عرض نموده و آرزو می‌نماید سالی پربرکت و همراه با توفیق پیش روی همگی ما قرار داشته باشد. امید ما این است که در سال نو بتوانیم مسئولیت خود را که خدمت‌رسانی به هموطنان عزیز و رشد سطح علمی جامعه پزشکی است، به بهترین وجه به انجام برسانیم.

هیات تحریریه نشریه رازی همراه با تحول در طبیعت و آغاز بهار بحث‌تغییرات در شکل و محتوای مجله را در دستور کار خود قرار داد و پیشنهادات مختلف را بررسی نمود. پیشنهاد اول در مورد تغییر قطع و اندازه و شکل روی جلد و لوگوی نشریه بود که وقت زیادی از جلسه را به خود اختصاص داد. موافقان پیشنهاد، معتقد بودند تغییرات باید از فرم و ظاهر نشریه آغاز شود و بدون این تغییر آثار تحول‌ظاهر نخواهد شد. مخالفان پیشنهاد اظهار

می‌داشتند شکل، قطع، اندازه و لوگوی نشریه رازی پس از ۱۵ سال انتشار به طور کامل در میان مخاطبان جاافتاده و جایگاهی خاص دارد، از این گذشته نشریات علمی خارجی که ده‌ها سال از انتشار آن‌ها می‌گذرد تغییری در شکل ظاهری خود نمی‌دهند زیرا ظاهر نشریه خود سرمایه بزرگی است که باید آن را حفظ نمود. در نهایت، این پیشنهاد رأی نیاورد و مقرر گردید نشریه رازی با شکل و فرم و قطع و اندازه قبلی منتشر گردد.

پیشنهاد دیگر مربوط به تبلیغات در نشریه بود. عده‌ای از دوستان معتقد بودند که مجله رازی ظرفیت زیادی برای درج آگهی‌های پزشکی، دارویی، بهداشتی و آرایشی دارد که تاکنون از آن استفاده نشده است. این پیشنهاد مورد تصویب هیات تحریریه قرار گرفت و مقرر شد علاوه بر لتهای داخل نشریه از صفحات پشت جلد نشریه که تاکنون به صورت سفید به چاپ می‌رسید جهت آگهی استفاده گردد.

در مورد محتوای نشریه نیز بحث زیادی به عمل آمد و مقرر گردید داروهای جدید که وارد بازار ایران شده و همکاران داروساز در اقصی نقاط کشور از مشخصات آن‌ها مطلع نیستند به مرور زمان در نشریه معرفی گردد تا این نیاز همکاران برطرف شود.

تصمیم دیگر در این زمینه مربوط به معرفی پیش‌کسوتان داروسازی ایران بود که مقرر گردید مصاحبه‌هایی با این عزیزان به عمل آید تا همکاران ضمن شناخت بیشتر در جریان خدمات صادقانه آنان نیز قرار گیرند. موضوع بعدی در مورد بازآموزی دوره هفتم

در دوره پنجم ۱۵۰۸ نفر از همکاران داروساز در بازآموزی شرکت کردند. افزایش تعداد شرکت کننده در بازآموزی نشریه رازی نشان از استقبال همکاران دارد که امید است در دوره بعدی نیز شاهد چنین پدیده‌ای باشیم. دوره جدید بازآموزی که همان دوره هفتم می‌باشد در حال پیگیری است که آرزو داریم مجوز آن به زودی توسط وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی صادر شود. دوره ششم ۲۰ امتیاز داشته است. امید است با همکاری همکاران محترم وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی بتوانیم این امتیاز را به ۲۵ برسانیم. در دوره قبل تصمیم بر این بود که نظرات همکاران به طور مداوم دریافت گردد تا مقالات ارایه شده هر چه بیشتر پاسخگوی نیازهای همکاران محترم بوده باشد. آرزو می‌کنیم این همکاری ادامه پیدا کند و کلیه همکاران نظرات اصلاحی خود را به طور مداوم به دفتر مجله، ارسال فرمایند. امید است با ارسال هر چه سریع‌تر پاسخنامه‌ها توسط همکاران، کلیه گواهی‌نامه‌ها تا پایان خرداد ماه، صادر و ارسال گردد.

نشریه رازی بر این امید است که با برگزاری این دوره‌ها بتواند پاسخگوی نیازهای همکاران در اقصی نقاط کشور باشد و با دریافت نقطه نظرات داروسازان و پزشکان عمومی بتواند خواسته‌های آنان را تامین نماید.

دکتر سید محمد صدر

بود که به طور جد مورد تاکید هیات تحریریه قرار گرفت و مقرر شد با توجه به استقبال همکاران انشاءالله در سال جدید به بهترین وجه برگزار شود.

اکنون و در پایان مطلب مانند سال‌های گذشته گزارشی از برگزاری بازآموزی دوره ششم جهت اطلاع همکاران گرامی ارایه می‌شود.

ششمین دوره بازآموزی نشریه رازی فروردین ماه سال ۱۳۸۳ آغاز شد و در اسفند ماه ۱۳۸۳ به پایان رسید. در این دوره تا به حال جمعاً ۱۶۸۳ نفر که ۱۶۰۷ نفر از همکاران داروساز و ۷۶ نفر از همکاران پزشک عمومی را شامل می‌شود شرکت کرده‌اند که ۱۲۵۷ نفر از شهرستان (۷۶/۵ درصد) و ۴۲۶ نفر (۳۳/۵ درصد) نفر از تهران هستند.

از ۱۲۵۷ نفر شرکت کننده از شهرستان‌ها تعداد ۸۰۴ نفر مرد (۶۴ درصد) و ۴۵۳ نفر زن (۳۶ درصد) می‌باشند. همچنین از ۴۲۶ نفر شرکت کننده از تهران ۱۸۴ نفر مرد (۴۳ درصد) و ۲۴۲ نفر زن (۵۷ درصد) می‌باشند. مسن‌ترین فرد شرکت کننده در دوره ششم یکی از آقایان پزشک است که متولد سال ۱۳۰۱ از تهران است و جوان‌ترین فرد شرکت کننده نیز خانمی داروساز از تهران که متولد سال ۱۳۵۷ می‌باشد. میزان امتیاز همکاران محترم شرکت کننده در بازآموزی، منوط به ارسال به موقع پاسخنامه‌ها و درست بودن بالای ۷۰ درصد از پاسخ‌ها می‌باشد.

تعداد داروسازان شرکت کننده در دوره ششم بازآموزی نسبت به دوره پنجم افزایش پیدا کرده است که این افزایش ۱۷۵ نفر می‌باشد.